

# Jegyzőkönyv

az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottságának 2000. május 16-án, Mátrafüreden, a Vadas Jenő Szakközépiskolában az EGERERDŐ Részvénytársaság rendszésében megtartott üléséről  
(Rövidített, szerkesztett változat)

## Napirend:

1. Természetszerű erdőgazdálkodás (természetvédelem, erdészet, vadászat)
2. A magánerdő-gazdálkodás aktuális kérdései

## Az ülés résztvevői

A bizottság részéről:

*Bebes István* (Fidesz), a bizottság elnöke

*Dr. Györkös Péter* (Fidesz)

*Járvás István* (Fidesz)

*Dr. Pap János* (Fidesz)

*Szabó Ferenc* (Fidesz)

*Dr. Szabó József Andor* (Fidesz)

*Gráf József* (MSZP)

*Dr. Németh Imre* (MSZP)

*Hanó Miklós* (FKGP)

*Kapronczai Mihály* (MIÉP)

Helyettesítési megbízást adott:

*Farkas Sándor* (Fidesz) *Bebes Istvánnak* (Fidesz)

*Dr. Orosz Sándor* (MSZP) *dr. Németh Imrének* (MSZP)

*Czerván György* (Fidesz) *Szabó Ferencnek* (Fidesz)

*Tállai András* (Fidesz) *dr. Szabó József Andornak* (Fidesz)

*Pásztohy András* (MSZP) *Gráf Józsefnek* (MSZP)

*Zsikla Győző* (FKGP) *Hanó Miklósnak* (FKGP)

*Font Sándor* (MDF) *Kapronczai Mihálynak* (MIÉP)

## Meghívottak:

*Barátossy Gábor* Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium

*Dr. Tompai Géza* Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium

*Gémesi József* Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt.

*Telegdy Pál* Erdészöv Rt.

*Kovács Máttyás* TvH

*Cserép János* Északerdő Rt.

*Verecki János* Számadás

*Pápai Gábor* Erdészeti Lapok

*Valkó Béla* Vasárnapi Hírek

*Vinyicai Sándor* Magyar Mezőgazdaság

*Benedek Szilvia Virág* MSZP frakció



## **Bebes István (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban elnök:**

Tisztelettel köszöntöm a mezőgazdasági bizottság tagjait.

Megállapítom, hogy a mezőgazdasági bizottság ülése 9 fő részvételével és 7 helyettesítéssel határozatképes.

A természetszerű erdőgazdálkodással (természetvédelem, erdészet, vadászat) kapcsolatos előterjesztésről tárgyalnánk. Megkérdem előadónkat, hogy a kiadott írásbeli anyaghoz kapcsolódóan szóbeli kiegészítést kíván-e tenni?

*Barátossy Gábor* urat, az FVM Erdészeti Hivatalának elnökét illeti a szó.

Az erdőgazdálkodás mintegy 50 milliárd forintot kitevő bruttó termelési értékére az egész nemzetgazdaságon belül alig 0,3 százalékos részarányt képvisel. Az ágazatban foglalkoztatottak száma csökkenő, kevesebb, mint 15 ezer fő. Az erdőgazdálkodás anyagi teljesítményét és az erdő vagyoni értékét azonban sokszorosán meghaladja az immateriális teljesítmény és vagyoni érték, amelyet a társadalom egészségének szolgálatában az erdő betölt, sok irányú természetvédelmi és humán-egészségügyi funkcióinak érvényesülésén keresztül.

A magyarországi erdők sok fafajúak, elegyes és összetételük alapján elmondható, hogy változatosak és állékonyak az erdeink. Az ország erdei-

nek átlagos állapota pozitív irányban változik. Az erdőterület, az erdőszűkség, az élőfakészlet növekszik. Erdeink állapotának romló tendenciája megállt, lassú javulás tapasztalható. A tulajdoni viszonyok megoszlása: állami tulajdon 1035 ezer hektár – 59 százalék –, közösségi tulajdonban van 11 ezer hektár – 1 százalék –, magántulajdonban van 40 százalék. Ebből 363 ezer hektáron működő magánerdő-gazdálkodás folyik, 358 ezer hektáron pedig rendezetlen a magántulajdon.

Az erdőtelepítésekkel természetesen állandóan, évről évre lassan növekszik a magántulajdon, hiszen ma az erdőtelepítések 96 százaléka magánterületeken történik. Rendkívül lassan javul a magánszektor működőképessége. Tíz évvel a rendszerváltozás után a magánerdő-területnek gyakorlatilag alig több, mint a fele igazán működőképes. Ennek sok oka van, például a tulajdonrendezés nehézségei, de ezekre nem akarok kitérni, mert a következő napirendi pontban ezek még úgy is felmerülnek.

Problémaként jelentkezik a természetvédelem túlzott igénye. Ma már az erdők 20 százaléka védett, és ez a szemléletmód, a természetvédelmi stratégia sokszor ellentétes a fenntartható fejlődés elveivel. Ugyanakkor a környezetvédelem problémáját is fokozza, hi-



szen a faanyag kiváltása bármilyen anyaggal vagy energiahordozóval, csak környezetterhelő technológiával lehetséges.

A mutatók kedvező irányú változásához a feltételek meglehetősen rosszak. Az igényes szakmai munkához a magánszférában nagymértékben hiányoznak a pénzügyi, személyi, tárgyi és működési feltételek.

Az elhúzódó tulajdonrendezési folyamat miatt a gazdálkodó szervezetek alapításával kapcsolatos problémák következtében a magánszférában közel tízezer hektár erdőfelújítási hátralék halmozódott fel.

A szűkös pénzügyi támogatás miatt 1999-ben csupán 8700 hektár új erdő telepítése valósult meg. Ez az ütem a kívánatosnak még a felét sem éri el. Valójában a jelenlegi ütem növelése érdekélmény lenne a kívánatos.

Az erdészeti igazgatás fő feladata a nemzeti erdőstratégia kialakítása. En-

nek elsődleges célja – mint ahogy a kiadott anyagban szerepel – a természetközeli erdőgazdálkodás megvalósítása, hiszen ez van az európai uniós erdészeti jogharmonizációval megfelelő összhangban, és az Európai Unió vidékfejlesztési célkitűzéseivel is ez harmonizál. A természetközeli erdőgazdálkodásnak két alapvető problémával kell megküzdeni. Egyik a vadászat. Mint ismeretes, a nagyvadállomány elszaporodása a természetközeli erdőgazdálkodást lehetetlenné teszi, a természetes erdőfelújítás alapvető gátját képezi.

Az újonnan bevezetett korlátozások – amelyeket ettől az évtől kezdődően még jobban kiterjesztettek – a magyar vaddisznóállomány olyan mértékű robbanását fogják előidézni, hogy állítom, az egész mezőgazdaságnak és erdőgazdálkodásnak igen komoly károkozó tényezője lesz, amely súlyos politikai kérdéseket is fel fog vetni, hiszen a kistermelők egyszerűen nem fogják tudni el-

viselni azt a kárt, amelyet a robbanásszerűen növekedő vaddisznóállomány kártétele fog okozni.

A természetközeli erdőgazdálkodás egyik korlátozó tényezője a vadlét-számhoz hasonlóan a természetvédelemnek az a működése, amely az utóbbi három évben jellemző. Hiszen a törvény megjelenése óta az 1996. évi LIII. számú természetvédelmi törvény végrehajtási rendeletei nem jelentek meg. Ez a mulasztásos törvénysértés, amiben több, mint három éve leledzik a természetvédelem, ma már az erdészeti igazgatás és az erdőgazdálkodás komoly gátját képezi. A természetvédelmi kezelési tervek hiánya az erdőterület nagy részén igen jelentős korlátozásokat jelent. A természetvédelem szubjektív és nem jogszabályi alapokon mozgóvá válik ezáltal, hiszen az ökológiai összefüggések értékelése a szabályozatlanságból adódóan szubjektívvá válhat az alapvetően jó szándékú védelmi korlátozásokkal. Mindenképpen szükséges volna ennek a helyzetnek a mielőbbi felszámolása és rendezése.

*Elnök:* Megadom a szót *Gémesi József* úrnak.

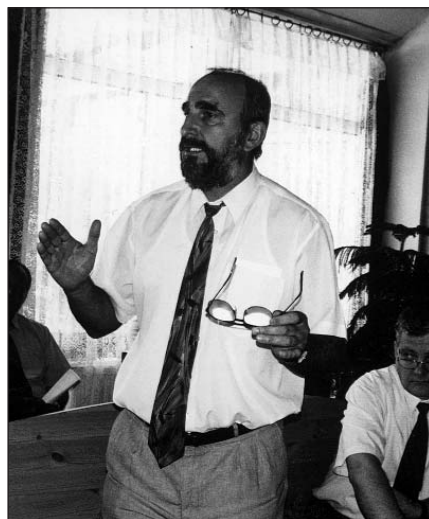
*Gémesi József* (Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt.)

Pillanatnyilag az állami erdők tulajdoni jogosítványai a KVI-t illetik, ugyanakkor ezeken az erdőterületeken vagyonkezelési szerződéssel 19 állami erdőgazdasági részvénytársaság gondozza, kezeli az erdőt. Ezek az erdőgazdaságok 100 százalékban tartós állami tulajdonban vannak, és a jogszabály ezt tartósan ebben a kategóriában hagyta.

Szeretném elmondani, hogy nem túl szerencsés, hogy az erdővagyon és a részvényvagyon más szervezethez tartozik.

Az erdőtörvény, a természetvédelmi törvény és a vadászati törvény mentén – amely három szakmai törvény, de egy gondolatkörben leledzik – ebben a szabályozási keretek között működünk, úgynevezett részleges piaci viszonyok között, hiszen az erdőgazdálkodás hosszú távon leszabályozott, és ennek a szabályai mentén kell gazdálkodnunk.

E törvények szabályait betartjuk, ugyanakkor a közcélú feladatok mellett vannak természetvédelmi feladatok, amelyeket a törvény ugyanúgy előír. E természeti feladatokat eddig is, ma is el látjuk, és a jövőben is el fogjuk látni. Azonban ma már kicsit a tűrőhatár fellett van, hiszen az ellentételezések nem történtek meg. Ma e kör üzemi eredmé-



nyét, amely – jól tudjuk – arra való, hogy a gazdálkodást, az eszközöket megújítsák, körülbelül ilyen nagyságrendet emészt fel az ellentételezés nélküli természetvédelmi feladat. A feladatokat tisztességgel és becsülettel el akarjuk végezni, de lássunk tisztán, lássa meg a társadalom azt, mennyibe kerül ez a szolgáltatás. Ugyanakkor jól tudjuk, hogy a társadalom oldaláról van erre igény.

*Elnök:* Megkérem *Kovács* urat, mondja el hozzászólását.

*Kovács Máttyás* (Környezetvédelmi Minisztérium):

El szeretném mondani, hogy egy félreértést kellene ebben a körben mindenképpen eloszlatni, ez pedig az, hogy nem az erdőgazdálkodást közvetlenül érintő szakmai jellegű végrehajtási rendeletekről van szó, hanem két olyan kormányrendelet-tervezetről, amelyek az állami kártalanítást és az állami támogatást oldanák meg, többek között az erdőgazdaságok részére is, és a törvény felhatalmazása alapján természetesen a mezőgazdaság számára is.

Az a szakmai végrehajtási rendelet, amely magyarázta és pontosította, részletezte a törvénynek az erdő védelmére vonatkozó rendelkezéseit, elkészült, meg is jelent, a címe a védett életközösségekre, a védett élőlényekre vonatkozó végrehajtási rendelet. A két, valóban jogosan kritizált kormányrendelet nem jelent meg, de szeretném a tisztelt képviselő urakat és a tisztelt jelenlévőket is tájékoztatni arról, hogy itt tartom a kezembben azt az előterjesztést, amelyet a törvény megjelenésének évében, 1996-ban elkészített a tárca, a két kormányrendelet-tervezet pedig 1998-ban elkészült, tehát nem biztos, hogy igaz csak a környezetvédelmi tárca hibájából vagy mulasztásából történhetett ez meg.

*Elnök:* A meghívott vendégeinktől van-e további kiegészítés?

*Barátossy Gábor* (Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium):

Egyetlen kiegészítést szeretnék tenni *Kovács Máttyás* hozzászólásához. Nem egészen értek egyet vele. Igaz, hogy a kártalanításra és a támogatásra vonatkozóan nem jelent meg, de nem jelent meg az igazán szigorú szabályozás a munka szempontjából fontos, a természetvédelmi területek kezelésére vonatkozó jogszabály sem, amelynek a törvény szerint tartalmaznia kell a kezelési tervek készítésének eljárási rendjére vonatkozó szabályozást és a kezelési



tervek tartalmi előírásait. Ez a jogszabály 370 ezer hektár védett erdőterületen folyó gazdálkodásra alapvető befolyással kell, hogy bírjon.

*Dr. Németh Imre* (MSZP):

Hallottuk az ÁPV Rt. képviselőjétől is, hogy nem szerencsés dolog, ha a társasági vagyon és az erdővagyon elkülönül. Úgy gondolom, ez nemcsak az állami kezelésben lévő erdők esetében igaz, hanem a magánszférában is.

A magánerdő-gazdálkodás működőképességének javulását megítélésük szerint nem akadályozza-e az oszthatatlanság merev jogi szabályozása?

A jogalkotóknak van-e kötelezettségük, vagy lehet-e ebben az irányban javítani a rendszert?

Mi a kormányzat szándéka az erdőterületeket illetően, bekerül-e a nemzeti földalapba az erdőterületek földvagyona?

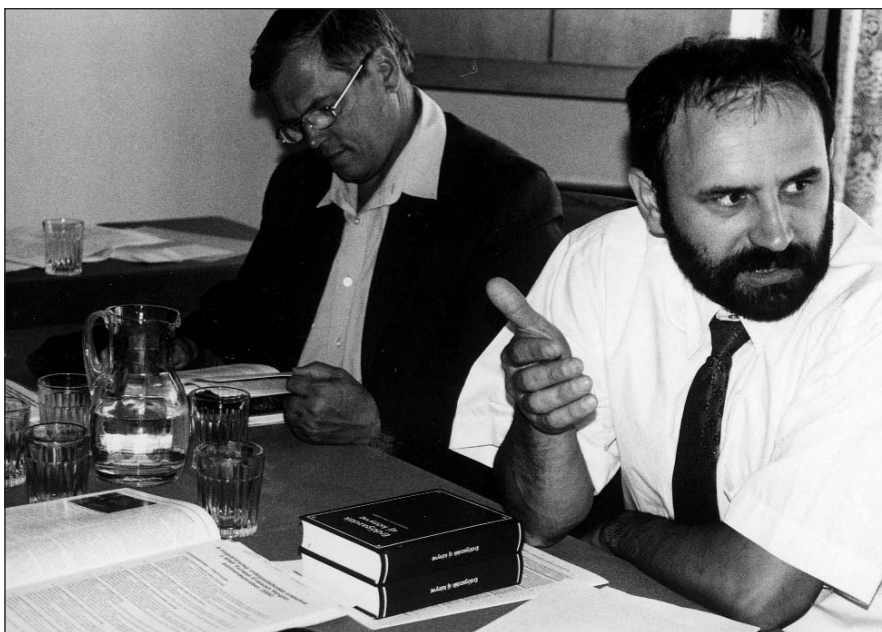


*Dr. Szabó József Andor* (Fidesz):

Szeretnék néhány gondolatot hallani a fák fajtájának minőségi eloszlásáról. Hiszen kerül a kezünkben olyan anyag, amelyből az derül ki, hogy azok a klasszikus fajták, amelyeknek az érésére 50–70 évet kell várni, visszaszorulóban vannak. Igazság szerint azok a fajták dominálnak, amelyek 20–30 év alatt beérnek.

*Dr. Pap János* (Fidesz):

Ami a későbbiekben van az anyagban, azzal egyetértek, ami viszont nagy kérdést fogalmaz meg bennem, és tulajdonképpen kapcsolódik az urak által megfogalmazott rendeletek hiányával: ha ennyire ismert és tudott, hogy a három törvényben gond van, lyuk van – és valóban lyuk van –, és az FVM-ben ennyire egyértelműen kikristályosodott ez a vélemény, ahogyan ebben az anyagban van, akkor vajon miért ilyen



lassú ezen törvények módosítása? Mert az egy dolog, hogy ezen elmedítünk, ezzel egyetértünk, majdnem hogy elsíránkozunk rajta, csak közben a dolgok – úgymond – rossz irányba mennek. Tehát azt gondolom, ezeket korrigálni kellene.

A természetközeli – mint szakmai fogalom – nagyon nehezen értelmezhető. Ugyanis ma minden erdőgazdálkodás természetközeli erdőgazdálkodás, hiszen a természethez közel esik. Tehát azt mondom, legyen természeti vagy természetes, de fogalmazzuk meg jobban, mert egyébként a természetközeli sok mindent rá lehet húzni. Itt a fogalommal van a baj, nem azzal, amit takar, félreértés ne essék. Azzal egyetértek, amit a természetközeli alatt értenek, csak nem biztos, hogy mindenki ugyanazt érti alatta.

Egyetértek azzal, ami elhangzott az ÁPV Rt. képviselőjétől, tulajdonképpen nagyon sok dologgal. Azzal is egyetértek, hogy úgy ne kívánjunk különböző szolgáltatásokat és ne akarjuk, hogy különböző feladatoknak megfeleljen az erdőgazdálkodás, ha ehhez nem rendeljük hozzá az anyagiakat.

*Elnök:* Szeretném megadni a válaszadás lehetőségét.

*Barátossy Gábor* (Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium):

Az Erdészeti Hivatalnak is az az álláspontja, hogy a jogi személyek részére a földtulajdonszerzést nem tervezik, és nem látszik ebbe az irányba elmozdulni a kérdés. Az erdőtelepítések vonatkozásában ez semmiképpen nem jelentene plusz lehetőséget, hiszen az erdőtelepítésre alkalmas földterületek gyakorlatilag magántulajdonban vannak.

A másik kérdés, ami elhangzott, az osztatlan közös tulajdonra vonatkozott. Teljesen egyetértek azzal, hogy nem legszerencsésebb az osztatlan közös tulajdon kialakulása.

Az erdőre vonatkozóan nagyon remélem, hogy csak azok az erdőterületek kerülnek be a nemzeti földalapba, amelyek korábban állami gazdasági erdők voltak, tehát nem az állami erdőgazdaságok kezelésében vannak, hanem különböző okok miatt jelenleg is az ÁPV Rt. adja bérbe és hasznosítja ezeket a területeket.

Meg kell említeni, hogy az erdőtelepítések rendszerint olyan területeken történnek, amelyeken az előző évszázadokban nem volt erdő. Ezek degradálódott termőhelyek, adott esetben szélső-

séges homokok, ahol – miután nem erdőtalajokról van szó – nem lehet azonnal őshonos fajokot telepíteni. Ezek a területeken feketefenyő, nyár, akác és egyéb kiegészítő fajokkal történik az erdősítés. Ezt a természetvédelem gyakran támadja.

Itt tulajdonképpen át kellene térni a *Pap János* által felvetett kérdésre az erdő vonatkozásában. Valóban szét kell választani azokat az erdőket, amelyek tulajdonképpen ültetvényes erdők, és amelyek faproduktumukkal a természetes erdő vagy természetközeli erdők tehermentesítését szolgálják?

Az erdőtervény végrehajtási rendelete a tárcaközi egyeztetésen túl van, a közeli hetekben várható a megjelenése. Tehát az igazgatási részben azokat a súrlódási felületeket, amelyek az elmúlt három év során kialakultak, és az idő megmutatta, hogy nem a legjobban működtek, igyekszik rendezni. Valóban lassú, az egyéni véleményem szerint azért, mert nem ezek ma a magyar mezőgazdaság legsúlyosabb problémái.

Az utolsó kérdés a természeti és a természetközeli kifejezések és a fenntarthatóság fogalma. Ezeket a fogalmakat most tanuljuk meg teljesen értelmezni. Valóban igaz, sok félreértés van abból, hogy nem egyformán értelmezzük az azonos fogalmakat.

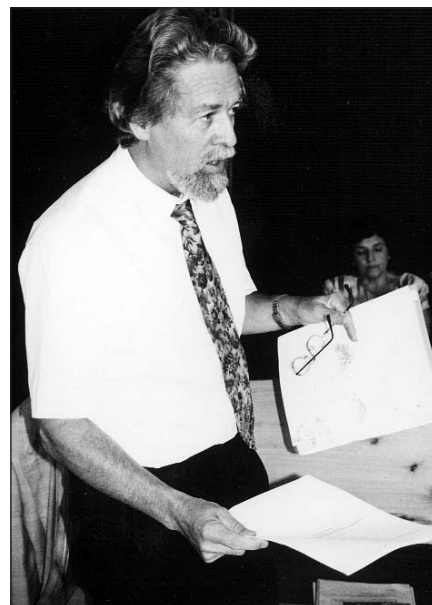
*Elnök:* Egyetlen kérdésben szeretnék valamennyire csatlakozni Barátossy úrhoz, amely – azt hiszem – kiemelt probléma, már találkoztam ezzel. A fenntartható legnagyobb vadlétszám kérdése, amely a törvényben is megtalálható. A területi problémákra utalnék, az nem igaz, hogy ez nem okoz nagy gondot. Én nyugat-magyarországi példákat tudok felhozni. Olyan iszonyatos elkéseredettség van az emberekben abban a tekintetben, hogy a vadászati törvény vagy más gazdálkodási problémák következtében a vadállomány annyira felszaporodott, hogy ma már szinte tarthatatlan.

*Borkó Károly* (Fidesz):

Barátossy úrtól szeretném kérdezni, hogy hozzávetőleg milyen költségvetési támogatási összeg lenne szükséges ahhoz, hogy a szakmailag elfogadható telepítési tervekkel bíró gazdálkodók telepítési lehetőséget kapjanak?

Van-e valamiféle elképzelése a tárcának arról, hogy ezekből az erdőkből kikerülő, elsősorban vékony választékokkal mit lehet majd kezdeni?

Ismeretségi körömből kritika éri az egységár-változtatásokat. A 10 százalé-



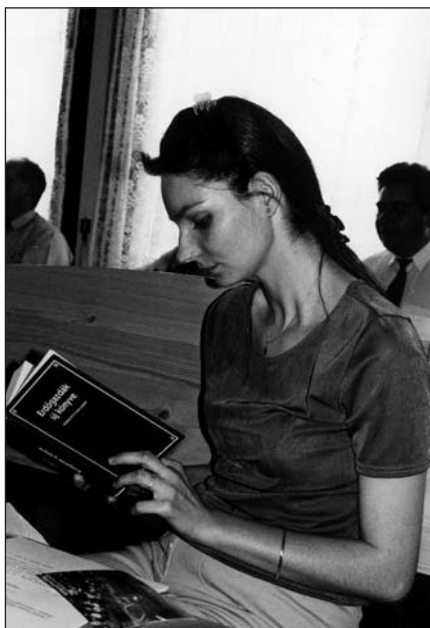
körű emelésnél azt sérelmezik, hogy az egyforma normatív emelés tulajdonképpen nem kedvez az őshonos fajoknak, elsősorban a tölgytelepítésnek. Kérdezem, tervezik-e a támogatási rendszer valamiféle átalakítását a közeljövőben?

Gémesi úr említette, mennyire praktikus lenne, ha a birtokkoncentráció valamilyen módon elmozdulna. Szeretném jelezni, hogy ennek a birtokkoncentrációnak az egyik gátja, amint Barátossy úr is említette, éppen az ÁPV Rt. Azzal az apró kis mulatságos törvényesítésével, hogy a tulajdoni lapokon a kezelői jog továbbra is az ÁPV Rt. és nem a kincstár néven szerepel.

*Dr. Pap János* (Fidesz):

Nem lehet elvárni, hogy ahhoz, hogy hosszú távon az erdőt művelje és megfelelően fenntartsa, nagy összegeket előlegezzen meg. Ez a megjegyzésem, de egyúttal kérdezem is, itt komolyabb beruházásra lenne szükség, és ez gyakorlatilag összevág azzal, amit hallottunk az ÁPV Rt.-t képviselő úr részéről, hogy bizony itt megfelelő anyagiakkal kell rendelkezni az egyik oldalról, ha az erdő közfunkcióit szeretnék kihasználni.

Őn azt mondja, hogy elismeri, a három törvény hézagos, a lobbierdekek mozdítják el. Azt hiszem, ez nagy hiba, és ezt tulajdonképpen tíz év óta végigkövetem. Ha nem lehet a lobbierdekeket kibékíteni legalább tárcaszinten, akkor az mérhetetlen nagy hiba. Tehát amikor a szakmai anyagot készítjük elő, akkor nem szabad oda bemenni a lobbierdeknek. Azért ülnek ott a szakemberek, mert értenek a vadászathoz, a fakitermeléshez vagy ültetvényhez – most fogalmazzunk így



–, és ezt meg kell oldani. Az, hogy majd a parlamentben, a bizottsági ülésen milyen lobbierdekek érvényesülnek, egy másik dolog. De azt, hogy a lobbierdekek megakadályozzák azt, hogy szakmailag jól előkészített törvény szülessen, mérhetetlen nagy hibának tartom. Mint ahogy hibának tartom azt is, hogy az erdészeti törvény tárcaegyeztetésre kerül, miközben mindannyian elismerjük, hogy az erdészetről, a vadászatról szóló törvény és a természetvédelemről szóló törvény összetartozik. Akkor szerintem nem szabad külön módosítani, hanem együtt kell, mert akkor mindig arra fogunk mutogatni, hogy itt a lyuk, ott a lyuk, ezzel ezt nem kezeltük, ezzel ezt módosítottuk.

Tíz év óta lehet vitatkozni Magyarországon arról, hogy sok a vad vagy kevés. Igazából nem is értem ezt a vitát, nyilvánvalóan azzal függ össze, amit Barátossy úr mondott, hogy a lobbierdekek már azon a szinten bele tudnak avatkozni, amikor igazából meghatározzák, vagy az optimális vadlétszám megállapítása mindent megmutat, hogy ezen a területen miért van gond.

*Barátossy Gábor* (Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium):

A törvény alkotásakor a vadlétszám megállapítására vonatkozó és a törvény megalkotása után, a végrehajtás során a vadgazdálkodási körzetekben a vadlétszám meghatározásával az Erdészeti Hivatal nem értett egyet. Utolsó erejéig tiltakozott az Erdészeti Hivatal a megítélésünk szerint a szakmailag elfogadhatónak a dupláját tartalmazó jelenlegi hivatalos, vadgazdál-

kodási körzetekre lebontott vadlétszám ellen.

Ha egy–másfél milliárdos összeggel növekedne az erdőtelepítésre fordítható összeg, akkor megítélésem szerint ez nagymértékű ugrást jelentene.

Nyilvánvaló, hogy ez nem megy egyik évről a másikra, ennek szaporítóanyag-ellátási gondjai is vannak és terv-előkészítési vonzata is.

Kívánatos lett volna a Duna-Tisza közén a korábbi évtizedekben is már egy cellulózfeldolgozó üzem létesítése, amely viszont olyan nagy beruházási igénnyel jelentkezik, hogy ez ma reálisan nem valósítható meg a nemzetgazdaság teherbíró képessége miatt. Inkább a meglévő farost-forgácslap üzemek kapacitásnövelésével lehetne enyhíteni ezeknek a vékony favalasztékoknak az értékesítési gondjain.

Alapvetően nem azért telepítenek 14 százalékos körüli tölgyet, mert rossz az egységára, hanem azért, mert nincs több termőhely, amely alkalmas lenne a tölgy telepítésére. Tehát igazából nem lehet, hogy az egységár célállomány-meghatározó legyen. A célállományt a termőhelynek kell meghatároznia.

A támogatási rendeletben 2001. január 1-jétől tervezünk változtatásokat, ezen dolgozik az erdészeti igazgatás. Az ősszel szeretnénk leterjeszteni ezt az évet, és január 1-jétől, amennyiben ezek a tesztek sikeresek, bevezetni. Ez elsősorban új bizonylati rendszert, sokkal egyszerűbb ügyvitelt jelentene, és itt elsősorban a magánszektorra gondolva egyszerűbb, áttekinthetőbb, szakmailag képzetlenebb emberek részére is jobban követhető rendszert szeretnénk kialakítani, remélem, sikerülni fog.

A lobbierdekekről sokat lehetne beszélni. Lehet, hogy túl élesen fogalmaztam ebben a kérdésben, de a vadlétszám kérdésében egyértelmű, hogy a vadászati lobbij győzött az erdészeti lobbival szemben.

*Gémesy József* (Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt.):

Az ÁPV Rt. egy faanyag-hasznosítási programot készít elő. Reméljük, hogy ennek egy része a Széchenyi-tervben talán visszaköszön.

*Elnök:* Felkérem *Telegdy Pál* urat, ha van szóbeli kiegészítése, tegye meg.

*Telegdy Pál* (Erdőszöv Rt.):

Valami oka van annak, hogy a már földhivatalba bejegyzett erdőtulajdonos nem jelentkezik be az erdészeti hatóságnál mint erdőgazdálkodó.

Az erdőgazdálkodásba befektetni borzasztóan nehéz, hiszen itt 20 év a legrövidebb megtérülési idő.

Ha jó erdőt akar, márpedig a magántulajdonos jót akar magának, akkor 30–40 százalékkal többet kell ráfordítania valamilyen zsebből.

Tehát annak, hogy miért nem működik a magánerdők egy bizonyos része – csaknem a fele –, a legfontosabb okai a tőkehiány, a túl szigorú törvényi előírások, a támogatási rendszer szektorsemlegessége, az új tulajdonosok információhiánya és a magánerdő-gazdálkodáshoz szükséges termelői és infrastruktúra hiánya.

Ennek kidolgoztuk egy öt éves programját, amelyet átadtunk az FVM illetékeseinek és a költségvetését is, mai áron számolva. Azt mondtuk, hogy az öt év alatt a működési költségek támogatására is szükség lesz – csökkenő tendenciával – és egy induló gépesítésre is, mintegy 4,2 milliárd forintból megoldhatónak látjuk.

A törvényeken, amióta kialakultak, az idő túllépett. Az erdőtörvényben az osztatlan közös gazdálkodás előírásait enyhíteni kellene. A kis erdőfoltokban és a valóságos faültetvényeken az erdészeti tervezés, nyilvántartás, erdőgazdálkodás szabályait enyhíteni, az erdőőrzés problémát pedig rendezni kellene.

Indítani kellene a fa energetikai célú felhasználási programját, mely Európa boldogabb felében már úgy folyik, hogy települési erőműveket építenek fával vagy mezőgazdasági hulladékkal, biogázzal kevert felhasználási formában.

*Borkó Károly* (Fidesz):

Az elhangzottak egyre inkább arról győznek meg engem, hogy az állami erdészet egyre inkább a közcélú feladatok ellátására hivatott, egyre kevésbé kell üzleti alapon működnie. Tehát a szerepe inkább a természetvédelem, a génmegőrzés és egyéb közcélú feladatok ellátása. Úgy tűnt az elhangzottakból, hogy a magánerdő pedig – a magántulajdonosok miatt is – egy rövidebb távú, emberi léptékel még befogadható életpályák miatt sokkal inkább az üzleti, a rövidebb távon megtérülő erdőgazdálkodás színtere lesz.

*Elnök:* Köszönöm szépen a választást, és ezzel le is zárom a bizottsági ülés első részét. Megköszönöm a középiskolának, hogy helyet biztosított a bizottság üléséhez.